

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Kort Begryp Des Levens Ende Der Devghden Vande Weerdighe Joanna van Randenraedt Geestelycke Dochter Onder de Bestieringhe der Societeyt Iesu

**Huysmans, Daniel
Nerrincq, François**

T'Antwerpen, 1690

XV. Suyverheydt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38005

XV. CAPITTEL.

Suy-verheydt.

VAn haer suyverheydt, sal ick met seer luttel woorden seer veel segghen: te weten, dat JOANNA, naer siele ende naer lichaem, soo suyver geweest is dat sy nimmermeer de minste sonde, ja oock gheene bekoringhe in haer gemoedt en konde bevinden, strijdende teghen dese deught.

Sy was wijtloopigh ende onmaetigh in haer selven te beschuldigen, niet alleenlijck van alle ghebreken, maer oock van alle schijn van ghebreken. Doch hoe nauw-siende datse in haere kranckheden was: en heeft nochtans, aengaende de suyverheydt, noyt waerachtighe, oft schijnbaere stof ghevonden, om daer over sich te beschuldighen.

D'Allderheylichste Maeghet hadde aen IOANNA in haere teere jonckheydt haere bescherminghe toeghefeght, om te leven als eenen Enghel met vleesch bekleedt, ghelijck wy in't Eerste Deel verhaelt hebben. Onder dese bescherminghe is sy altijd soodaenighen Enghel ghebleven.

Haeren gheest was af-keerigh van alle sonden: maer sonderlingh van alle onkuysheydt. Sy bestrafte in haer lichaem de misdaeden van andere: maer gheen misdaet soo vinnighlijck, als d'onsuyverheydt die van andere bedreven wiert, ghelijck wy in't verhael van haere lijf-kastijdingen bemerckt hebben.

De middelen die de suyverheydt inde siele vestighen; ende als stercke bol-wercken, soo de siele, als het lichaem van alle oneerlijckheydt bevryden,

worden aerdighlijck aenghewesen vanden (a) *H. Bonaventura*. De suyverheydt, seght hy, is een sneeuw-witte Lelie-blom, die ses blaederen heeft: te weten de maetigheydt in eten en drincken; harde kleedinghe, oft lijf-kastydinghen; onledigheydt; bewaernisse der sinnen; sedigheydt in woorden; vlucht van alle occasien. Dit sijn ses blaederen van dese gheestelijcke ende edele Lelie.

Wat bladt van dese ses heeft aen *IOANNA* oyt ontbroken? Hoe maetigh is sy in haeren noodtdruft gheweest, ja hoe onmaetigh inde ghenegtheden tot spyse ende dranck te vermeersteren? Wat grouwelijcke lijf-kastydinghen heeft sy gheploegen? Wannert heeft men haer ledigh bevonden, die sich in Heylighe ende Goddelijcke wercken soo menighvuldighlijck oeffende, dat het te verwonderen is, hoe sy bestandigh is gheweest uyt te wercken, dat sy daeghelijckx ondernam? Hoe volmaecktelijck heeft sy haer sinnen, ende alle sinnedelijckheden verstorven? Hoedaenighe waeren haere woorden, die als spraeckeloos was, als men niet en handelde van Godt, oft van Hemelsche saecken? Wat neerstigheydt heeft haer ontbroken in alle occasien te vluchten? Hoe de siele door dese ses middelen teghen alle oneerlijckheydt neerstigher ghewapent wordt, hoe den luyster der suyverheydt helder ende schoonder is. Wat kanmen dan dencken van *IOANNA*, die alle dese ende oock meer andere middelen, met soo onghemeynen ernst, ende soo onverbroken standvastigheydt gheoeffent heeft?

Hoe wonderlijck dat Godt de suyverheydt van *IOANNA* bewaert heeft, sal ick aen-wyfen met eene gheschiedenisse.

(a) *Pieta salutis tit. 4. cap. 4.*

Ten

Ten tyde dat de Stadt Ruremonde onder, 'tghe-
 biedt der Hollanders was, ende de levens midde-
 len aende Soldaten ontbraecken, soo voor desen
 gesecht is, wierdt sy van haer Meesterse *Agnes*
 tot den Gouverneur vande Stadt, ende tot eenen
 jonghen Capiteyn, die besonderen vriendt van
 den Gouverneur was, ghesonden: om van beyde
 dese, een aelmoesse voor de behoefstige soldaten
 te vraghen. Naer dat sy dese aelmoesse vanden
 Gouverneur in't by-wesen van vele andere in sijn
 huys ghevraecht hadde, vraeghde sy naer desen
 jonghen Officier, meynende dat hy in't selve huys
 woonachtigh was: maer men seyde haer, dat hy
 elders sijn wooninghe hadde, in een huys dat aen
 IOANNA seer wel bekent was, want het een huys
 van haer vrienden was. Hier en wist sy niet wat
 maecken: want sy vanden eenen kant door de ghe-
 hoorfaemheydt ende liefde des Naesten ghepraemt
 wiert om desen joncker te gaen spreken; ende
 vanden anderen kant vreesde sy eenighe ontsich-
 tinghe aen de menschen te gheven, zijnde jonck
 van jaeren, ende gaende sonder gheselschap, by
 eenen jonghen ende ketterfchen Ryd-meester, die
 geen en goeden naem van deughtsaemheydt inde
 Stadt en hadde, ende misschien alleen in sijn ka-
 mer soude wesen. Sy besloot nochtans aen dit werck
 van ghehoorfaemheydt ende van liefde des Nae-
 sten niet te ontbreken, ende eenvoudelijck te vol-
 brenghen dat haer belast was, Godt bystant ver-
 soeckende, die alle ontsichtinghe konde weeren.
 Sy komt dan tot dat huys, ende vindt den knecht
 aen de deure, die haer binnen leydt tot sijnen Mee-
 ster, met IOANNA inde selve kamer verblijven-
 de, ghelijck sy, om de eerbaerheydt, van hem ver-

socht hadde. Den Rijd-meester haer aensende begoft terstont seer onbetaemelijck te spreken: waer op IOANNA haer wegh-maecte, met sulcke snelheydt, al of sy ghevloghen hadde, ende vertrock uyt dat huys sonder van jemant gesien te worden: daer het huys nochtans vol volcks was, oock dat haer wel kende: soo dat niemant en heeft gheweten dat sy in dat huys was gheweest. Want (ghelijck sy in haer schriften bekent) sy sich alsdan met een licht omringhelt bevondt, dat haer aen d'ooghen van alle die menschen ontrock. Dese gheschiedenisse schrijft JOANNA als een mirakel, ende heeft dit gheval altijd voor een mirakel ghehouden.

XVI. CAPITTEL.

Ghehoorsaemheyt.

WY sluyten de deughden van JOANNA met de deught van ghehoorsaemheydt: die ons van Godt soo hooghelijck wordt aen-gheprefen, die door de voet-stappen des Saligh-maeckers soo veert ende verheven is, ende van alle die oprechtelijck hem nae-volghen, soo grootelijckx geweerdeert wordt; die alle andere deughden inde ziele plant en bewaert; die de veylighste baene tot de volmaecktheydt is, ghelijck de Heylighe Vaders leeren.

Vande ghehoorsaemheydt van IOANNA in haere jonghe jaren, is hier voren ghenoech gesproken: ick kome tot haer Gheestelijck Leven, in het welck sy alle haere wercken met ghehoorsaemheydt